

Löpelden

Nr:4 2001 oktober

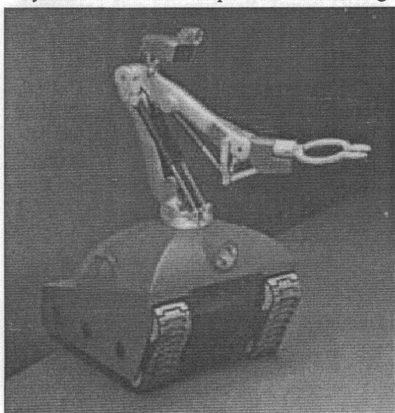
Interntidning för personalen i Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare: Lars-Erik Kroon

Ja hej igen då! Eller tjena dig, som man också kan säga.

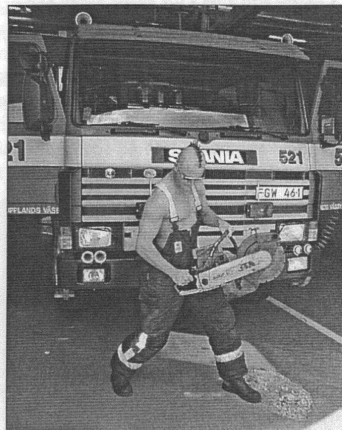
Eder ödmjuka har ju varit ute på äventyr sedan sist vi hördes, och kan numera återfinnas på samtliga platser i våra brandbilar, dock ej samtidigt, än. Hur kul det än är att utbilda sig så är det skönt att vara hemma på firman igen. Vi brukar ju ibland raljera om att det inte händer något (annat än larm förstås) om man så är borta i flera år. Det tycker jag inte stämmer längre. Folk kommer och går, grupperna ändras och nya idéer och tankar dyker upp lite var stans. Det ramlar dessutom in fler erbjudanden om föreläsningar och kurser än någonsin tidigare.

Jag vill också passa på att tacka Sten Andersson för ett utmärkt arbete med denna tidning under min frånvaro. Tidningen skall ju ut, oavsett omständigheter i övrigt, och det känns skönt att det inte står och faller med mig. Stene är ju som en del vet tjänstledig för att representera Stockholms brandförsvaret i ett projekt som skall utveckla teknik för räddningstjänsten och ett säkrare samhälle.

Ett projekt som nyligen landat är våran nya hemsida. Jag vet att många gjort ett stort arbete med den, från brandman till brandingenjör. Resultatet verkar mycket lovande och Löpelden kan inte nog rekommendera en titt på denna sida. Adressen är:

Kanske sitter en sådan här på våra uppställningar i framtiden. Enligt uppgift så kan "framtidens" brandman vara något som liknar ovanstående kreation. Den borde ha lätt att lära sig saker som CW ägg, rökdyk reglemente och AFS utantill. En annan fördel kanske kan vara att den är helt könlös, vilket borde lugna en del upprörda känslor. Lite ironiskt skulle man kanske kunna säga att vi då åtminstone kommit en liten bit i jämställdhetsfrågan. Klara nackdelar är ju de stora svårigheterna att slå en tunnel och problem med att finna gemensamma intressen.

Dagens brandman! Sådan här bilder finns inte på hemsidan utan är exklusivt för er, kära läsare.

www.brandkaren-attunda.se

Någonting som för mig är helt nytt är att kommuninnevärdarna, genom att klicka på en karta, kan komma i kontakt med det skift som har det område som sitt. Om folk nappar på det så kan vi kanske få en riktigt givande dialog med våra viktigaste kunder, skattebetalarna i kommunen. Det finns mycket mer roliga saker, men dem får ni upptäcka själva.

De oerhört tragiska händelser som utspelat sig i USA tas inte upp i denna tidning med mer än en reflektion om att vi kanske måste höja både våra ambitioner och vårt riskmedvetande inför hotet av eventuella terroristattacker. Jag vill också tacka alla som genom åren arbetat för ett väl fungerande arbetarskydd i det här landet.

Detta nummer är även helt fritt från spekulationer om nya brandstationer, olika heltidslösningar, utglesade brandpostnågonting och hopslagningar av olika förbund inom samma skrå. Däremot kommenteras RC-Täby, som ju gått i mål (kors i taket). Våran livfulla pensionsorganisation har levererat en artikel som ger oss lite perspektiv på tryckföruster och pumpkurvor.

Med hopp om givande läsning!

Redaktör Kroon

Personalomsättning, hot eller möjlighet

Brandkåren har, tidigare, varit förskonad från en stor personalomsättning. Detta har varit både positivt och negativt för organisationen. På den positiva sidan kan tillföras att organisationen varit kvalitetssäkrad. Informationen om hur saker och ting fungerar har varit kvar i organisationen. På den mer negativa sidan kan hänföras brist på utveckling. Jag är medveten om att detta inte alltid är sant men i en ledare kan man spetsa till det lite. Innan ni värdera det jag sagt så vill jag ge lite bakgrund till mitt resonemang.

Hittills har det stora flertalet medarbetare inom brandkåren endast slutat sin anställning genom att gå i pension. Det vi nu ser är att fler och fler söker sig till andra brandförsvär och andra jobb vilket verkar vara en trend. Det har också uppstått ett konkurrensförhållande mellan arbetsgivarna om framförallt färdigutbildade brandmän. Jag ser detta som positivt att våra medarbetare är attraktiva på arbetsmarknaden. Då har vi som organisation lyckats med att skapa bra och duktiga medarbetare. Det mindre positiva är att vi successivt dränerar organisationen på kompetens och erfarenhet. Hur ska vi då möta detta och kanske själva attrahera andra att söka sig till oss?

Vi måste utveckla organisationen och individerna

För att klara av att göra brandkåren intressant för nuvarande och framtidens medarbetare måste vi göra kåren till en attraktiv arbetsplats.

Bra personalpolitik behövs?

Följande delar bör ingå i en "bra" personalpolitik.

Individen som en resurs

Som en fundamental plattform för en god personalpolitik är att se medarbetaren som en resurs och individ. Alla har vi behov av att bli sedda och bekräftade. Detta har jag tjatat om tidigare men det finns alltid anledning att påminna om det.

Utveckling

En annan viktig del är att se till att anställda får möjlighet att utvecklas både inom yrket men också som människor. En framkomlig väg, som vi prövat, och ska fortsätta med är personliga utvecklingsplaner.

Eget ansvar

Att varje individ får och kan ta ett eget ansvar, egna initiativ och förverkliga sig själv är också en framgångsfaktor. Att detta är viktigt har också visats i många intervjuer med unga människor när de har fått frågan om vad som är viktigt i ett arbete.

Lön

Idag sätt lönen beroende på formell utbildning och anställningstid. I framtiden måste arbetsresultat och prestation vara mer avgörande. Kriterier för detta ska vi tillsammans ta fram.

Arbets tid

En mer flexibel syn på arbetstid måste också till. Detta kan i sin tur leda till diskussion om arbetssätt och verksamhetsutveckling som är positiv för organisationen.

Ledarskap

Ledarskapet i en organisation är oerhört viktigt för att skapa trivsel. Är ledarskapet dåligt så är det svårt att skapa engagemang och utveckling i en organisation

Attraktiv arbetsplats?

Om man lyckas skapa en personalpolitik som känns rätt är det då lösningen på allt? Nej jag tror inte det även om det är en del av lösningen. Vi måste också se till att organisationen känns spännande och utvecklande samt att vår "företags" kultur, se tidigare ledare, förändras. Klarar vi av detta kommer vi också i framtiden att vara en attraktiv arbetsplats för **framtidens medarbetare** som också tillför ny kompetens till organisationen.

Christer Ängehov

Förbundschef Christer Ängehov, dagens ciceron, flankerad av 80 års erfarenhet! Anders Olsson och Lennart Kling.

Att dessa båda står för en enorm kunskap och rutin torde vara ställt utom allt tvivel. Redaktören hade själv förmånen att hamna i Olssons grupp då han bytte från Väsby till Järfälla -99 och blev mycket väl mottagen. Tack för det.

Dessa tillställningar brukar gå till så att alla, på en given signal, kastar sig över matbordet. I vissa fall både två och tre gånger. När det värsta stimmets lagt sig så brukar CÅ äska ordet och i tur och ordning avtacka huvudpersonerna med tal och gåvor. Om Kling berättades det att han är storstockholmsmästare i Hockey-bockey på den tiden det begav sig. Olsson hade inga sådana idrottsliga meriter men väl skridskor i äkta kangruskinn. Tungt! Olsson vidhåller också med en dæres envishet att när han var grabb brukade han spinnfiska med farsan vid nuvarande Barkarbyrondellen. Det bör nog tas med en nypa salt. Löpelden önskar lycka till med den nyvunna pensionen och hoppas att få se er mycket på stationen i framtiden!

Mats Körner som inom en överskådlig framtid kommer att bli chef i eget hus i stället för den C/O adress man har idag.

På frågan om hur fort själva RC kan bli klar svarade Wisén så här: - Om allting funkar, vilket det sällan gör, så kan upphandling och bygglov vara klart till årsskiftet. Därefter skall det byggas och vi får nog räkna med en byggtid på 8-9 månader. Så någonstans årsskiftet 2002-2003 borde larmcentralen stå färdig.

Löpelden kommer med stor sannolikhet att ägna en del framtida spaltutrymme åt centralen i Täby. Men då med mera focus på vilka tjänster den operativa sidan kan tänkas se fram emot. Tänker då på larmplaner, utarmning av olika enheter och allmänt räddningsledarstöd.

Avtackning på Station Järfälla

Fredagen den 12e oktober förrättades en av de mera återkommande ceremonierna inom brandkåren Attunda, nämligen avtackning.

Denna gång var det två brandmästare som skulle få sin välförtjänta pension, efter vardera ca 40 år i yrket. Ytterligare tre personer omfattades men kunde av olika skäl inte närvara. Dessa tre var Tommy Uvhagen - numer brandchef i Sigtuna, Åke Jörbo - numer taxiförare i Rimforsa och Marcus Horn - numer brandman i Sigtuna. Löpelden önskar givetvis dessa lycka till i sina nya yrken. Men som sagt, dagens huvudmän var Olsson och Kling som båda varit längre i yrket än redaktören är gammal. Anders Olsson började sin bana som borgarbrandman i Hässelby 1958 för att sedan komma till Järfälla 1963. Lennart Kling började på Järfälla redan 1961 på den dåvarande brandstationen på Sturevägen.

Dagens andra begivenhet, matbordet, syns här i ett något utmatat stadie av plundring, skövling och härlning.

Ljuset i tunneln

Som de flesta säkert vet så har frågan om RC i Täby slutligen landat, efter att ha hängt i luften i många år. Löpelden bad chefen i Södra Roslagen, **Jan Wisén**, (tillika stf. ch. Attunda) att kommentera frågan och fick följande svar:

- Jag ser beslutet som väldigt positivt. Dels för att det äntligen tycks vara slut på den otroligt långa beslutsprocessen, som har tagit mycket energi ur våra organisationer. Men framför allt för att beslutet binder SRB och Attunda tätare ihop och håller ihop Rädd Sam Norr. Utan ett beslut om genomförande hade hela samarbetet i norra Storstockholm äventyrats. Det var nog b.i.a. det som tillslut fällde avgörandet hos Attundas kommuner, som ju tvekade längst. Det var hela tiden betydligt lättare hos SRB:s politiker. De är också med på att jobba vidare mot en hopslagning av våra förbund.

På frågan om hur fort själva RC kan bli klar svarade Wisén så här: - Om allting funkar, vilket det sällan gör, så kan upphandling och bygglov vara klart till årsskiftet. Därefter skall det byggas och vi får nog räkna med en byggtid på 8-9 månader. Så någonstans årsskiftet 2002-2003 borde larmcentralen stå färdig.

World police and fire games 2001

Hejsan alla glada!

Tänkte berätta lite om mina äventyr över there. Den 8 juni gav jag mig iväg Redan på planet träffade jag fem stilig killar i Sverige överallt från Nyköping. Det var en brottare som liknade Karelin, en liten tyngdlyftare, en orienterare, en skytt, och en bowlare. Dom var den största representerade truppen från Sverige, och dom blev stommen i hela gänget som var ca: 25 st. Annars kanske det berodde på att Australiensarna bodde på deras hotell. Dom var där för att muta folk att komma till brand VM nästa år. Dom köpte helt enkelt upp baren på hotellet och bjöd alla på gratis bira. Så där var det förfest varje kväll.

Vid mellanlandningen i Amsterdam tog vi upp två crossåkare, Zell och virriga Polis Hernström som blev mina radarkamrater under spelen. Efter massa timmars flygning utan sömn var vi framme i Indianapolis på kvällen. Står och väntar på mina väskor och fattar efter ett tag att nu börjar äventyret. Ok inga väskor, alltså inga crosskläder! Tror ni att hotelbokningen funkade då? Nepp. Eftersom jag är språkgeniet i gruppen fick jag hota mig in på ett hotell vilket inte är det lättaste när allt är fullbokat av 30 000 andra kollegor som kom samtidigt. Hade även ett erbjudande från Nyköpingsgänget, men jag kunde inte bestämma mig för om jag skulle krypa ner hos Karelin eller tyngdlyftaren. Men vi hade ett lite större problem att bry oss om. Vi fick inte tag på crosshojarna. Det var helg och butiken som skulle leverera dom hade stängt. Vi visste inte vilket hotell vi bodde på, och vi startade på måndag. Allt löste sig.

Dom här spelen var "lite" större än Sveriges games. Hela staden välkomnade oss. Flaggor kantade gatorna, busarna var målade i spelens färger. Hela down Town var i perfekt skick, till och med övergångsställena var övermålad i spelens färger och överallt stod det "welcome Hero". Vart man än stoppade in näsan så fjäskade dom och såg upp till oss. Funderade på hur man skulle komma ner på jorden efter allt detta. I USA är verkligen allt stort, hade aldrig fattat på vilket sätt. Nu har jag sett. Allt är stort. Invigningen hölls i en DOME som det fick plats några globen i. Mittfesten hölls på inneplan av Indy 500 banan. Avslutningsfesten var i en lokal där dom flesta sporterna avgjordes och den var STOR.

När hojarna kommer får vi se att det är en 500cc tvåtakare KTM och två fyrtakare Husabergare vilket var lite fel. Jag får givetvis ta den svårtyglade KTM:en. Så när starten gick i första heatet gick den på bakbananen hela rakan. Livrädd och framme i första böjen ser jag att dom flesta redan har svängt. Men jag tyckte om banan som var nybyggd på en härlig gräsäng. På slutet var jag duktigt trött, var tvungen att titta på styret för att se om verkligen händerna var där. Hade tappat känseln från armbågarna och nedåt. Men jag skyndade mig lite så jag kom glädjande trea i första heatet. Problemet var hur man skulle återhämta sig till andra heatet i 38 graders värme och underarmar som kändes som betong? Tur att man kan massera sig själv där.

Andra heatet, samma visa, hingsten reser sig på alla växlar, men nu börjar jag känna hojen lite bättre. Kör upp mig genom fältet till andra plats. Ett halvt varv kvar märker jag att ledaren har mera bråttom en jag. Så jag slappnar av lite och missar ett plattåhopp landar bredvid på framhjulet med en kullebytta. Reser cykeln och ser att styret ser ut som en märla. Kommer iväg så småningom och slutar på en total 6:e plats i crossen. Nils Erik Zell vinner guld i sin klass 50+ och Hernström nästan sist. Vi tre skulle även tävla i Enduro på onsdagen. Nytt styre och taggad som få. Masstart över 100 st. var vi. Denna start gick bra, 5:a i första hoppet. Landningen gick sämre. Styret hamnade vid knäna, fan, jag hade glömt skruva fast det. Nu kändes skavsåren på knäna och i röven djävligt mycket. Men jag körde rakt in i publiken och frågade om någon hade verktyg. Lite försenad kom jag äntligen iväg. Nu hade horna verkligen växt ut. Jag körde upp mig till andra plats. Så jag kan nöjt visa upp ett silver som jag fick köpa för mycket blåmärken, svullnader, och blod. Det var trångt i skogen kan jag lova. Zellen kom efter ca 10 min men tog guld, Hernström kom efter 1.5 tim men även han rik på erfarenheter. Så facit blev bra två guld ett silver i cross och enduro. Två guld i Tyngdlyftning, brons i brottning och orientering. Silver i bodybuilding, 200m löpning damer, halvmaran damer.

Efter onsdagen var vi klara och kunde flyta runt och heja på alla andra. På kvällarna var vi runt och umgicks med dom andra svenskarna och andra kollegorna runt om i världen. Ett hett samtalsämne var lönen, utbildningar, kvinnliga brandmän, medaljer, USA, Barcelona, tröjor och pins. Det är det som är den största poängen med våra spel.

Det är mycket kul och lärorikt att få vara med om en sån här resa. Jag tycker alla som har möjlighet och råd skall prova någon gång. Vi är lyckligt lottade som har möjlighet att delta i spel som det här. Lite bidrag skall jag få av både arbetsgivare och baif. Så sånt skall man alltid söka. Men prislappen blev stor. Jag stannade kvar en vecka i USA efter spelen men det är en annan kuslig historia. Nu börjar ännu ett nytt äventyr för mig helgerna går åt till att leta rottatoter, barnvagnar, amningsbehåar. Hör gärna av er om ni undrar något om WPPFG.

MVH Jompa 131

Om när och hur det begav sig i Sollentuna socken

Före detta brandchefen Mats Bergman har genom "Antikrundan" donerat boken, "det gamla Tureberg" till brandförsvaret att förvaras på Sollentuna brandstation eller i Sollentuna kommuns arkiv. I denna kam man läsa Sollentunas förste brandchef Carl Holms utomordentliga beskrivning av brandväsendets utveckling.

Det dröjde fram till 1932 innan brandväsendet blev en kommunal angelägenhet i Sollentuna efter en anmodan från Länsstyrelsen till kommunalnämnden att i detta stycke få en samordning. Tidigare var det de enskilda fastighetsägarföreningarna som hade att svara för brandskyddet. Redan 1910 fick Östberg, styrelseordförande i Turebergs Egnahem erinran om behovet av ett effektivare brandskydd, då hans villa eldhärjades svårt under byggtiden.

I maj 1913 gavs styrelsen uppdraget att inköpa en brandspruta och till kommande sammanträde redogöra "för de åtgärder, som styrelsen anser böra vidtagas, för erhållande av ett så effektivt eldsläckningsväsende, som med samhällets ekonomi kan vara förenligt." Man kunde tänka sig en vanlig brandspruta för handkraft, applicerad på hjul. Man hörde sig för hos AB S. Henrikssons Sprutfabrik och en lämplig spruta skulle betinga ett pris om närmare 500 kronor. En del vattentransportsanordningar skulle tillkomma och ganska säkert skulle kostnaden för dessa och för stegar uppgå till ca 400 kronor, alltså tillsammans bortemot 900 kronor. Härmed skulle man vinna en verkligt effektiv brandsläckningsattiralj. Man måste nu även beakta den mängd manskap som erfordras för en sådan anordning:

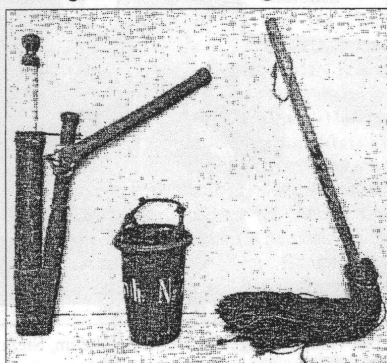
• För pumpning	2 lag om 4 å 5 man	8 å 10 man
• Vattenkörning med 2 transportkärror		4 å 4 man
• Skötande av vattenpost		1 å 1 man
• Slangföring		<u>1 å 1 man</u>
	Summa:	14 å 16 man

Under krigsåret 1917 togs nästa steg mot ett bättre brandskydd. Man beslöt låta en kommitté undersöka möjligheterna att få till stånd en frivilligbrandkår, med mot ekonomin svarande utrustning. Man kunde insamla erforderliga medel på frivillighetens väg. Vid Majsammanträdet 1918 framkom en helt ny synpunkt på frågan. Brandskyddet var en angelägenhet som berörde alla turebergsbor och inte endast föreningens medlemmar. I juni 1918 beslöt man enligt kommitténs förslag och brandredskapshus byggdes, redskap inköptes och en frivilligbrandkår –24 man- organiserades.

År 1929 utsågs Carl Holm till föreningens brandchef. Samma år uppstas i staten 400 kronor i arvoden för brandväsendet. Carl Holm fick så småningom uppgiften att organisera ett tidsenligt brandförsvaret, inte bara för Tureberg utan också för övrig del av socknen. Det var enligt Holm inte så lätt att bekämpa bränder med den materiel som då fanns: 1 fyrmanna- pump, 10 st. brandhinkar, 63 mm brandslang, brandposthuvud och nyckel och vad därtill hörde. När man skulle larva folk sprang man ut på torget och ryckte till sig ett brandhorn, som satt i ett skåp på brandbodens port.

Sedan blåste man av all kraft för att höras så långt som möjligt. De som kom först spände för brandsprutan med släckningsattiraljer och tog sig sedan springandes till brandplatsen. Ibland hade man tur om någon bil passerade torget just vid larm, man fick då draghjälp och skjuts.

Det var nog värre när släckningsarbetet väl avslutats. Då hände det som oftast att brandchefen ensam stod kvar på brandplatsen utan hjälp att få hem materielen. Så hände det vid Bergsäter där brand utbrutit i en svingård. När morgonen grydde – vid fyratiden – förbarmade sig en passerande tandläkare, Curt Sävström, över den övergivne brandchefen som ensam samlade ihop hinkar och annat.

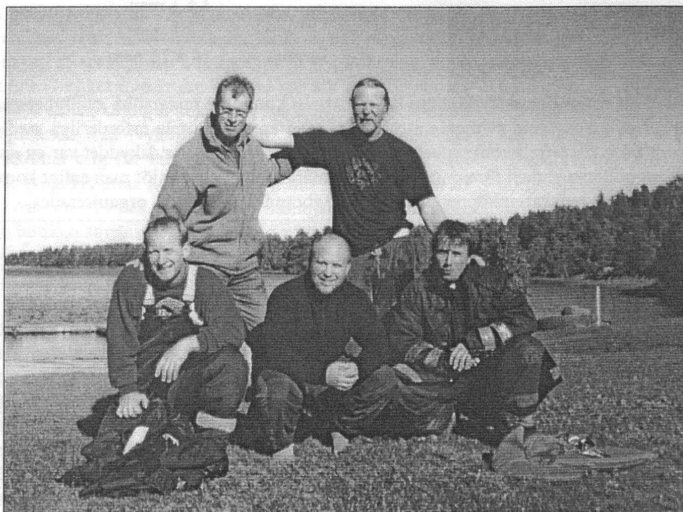
I slutet av 1920-talet utreddes behovet av lokaler av skilda slag. Några önskemål anmäldes. Krisen vid 1930-talets början prutade ner anspråken till ett minimum. Frågan om en ny brandstation måste lösas även om kommunens ekonomi genom den stora arbetslösheten var hårt ansträngd. Man kunde sträcka sig så långt att biblioteket kunde få 100 m² lokaler som förlades över brandstationens vagnhall. 1934 stod brandstations- och biblioteksbyggnaden färdigt att tas i bruk för båda ändamålen, en kombination som varken glädde brandkår eller biblioteksfolk, men som trots allt bestod i mer än 30 år, fram till 1968 då brandstationen vid Pommernvägen i Norrviken stod klar för inflyttning.

Ur "Det gamla Tureberg"
Av Solveig Sköld

Brandkärsfesten på Bro station

Lördagen den 29/9 var det grupptävling och fest på station i Bro. Denna fest såg dagens ljus första gången 1979 när stationen var en renodlad deltidskår. Sedan dess har den funnits med som en tradition på Bro brandstation. Festen är inte bara till för de som arbetar på station utan fungerar även som en samlingsdag för veteranerna (som veteran i Bro räknas man om man har haft 10 år i uttryckningstjänst och slutat, eller om man har gått i pension).

Dagen började med en samling på station kl. 11.00, för vidare transport ner till badplatsen vid Hällkåna (Lejondalssjön). Rune Sundström började med att lugnt och sansat gå igenom alla momenten i tävlingen. Tävlingen var utformad som en stafett, med 5 moment: styltgång, dra ett lastbilshjul från brygga till strand (genom vattnet), vedhugning, rulla ett fat med vatten och till sist paddla kanot ut på sjön för att hämta en boj. Allting skulle genomföras i följd utan pauser. Man fick använda max 4 personer i alla moment förutom styltgången och paddlingen.

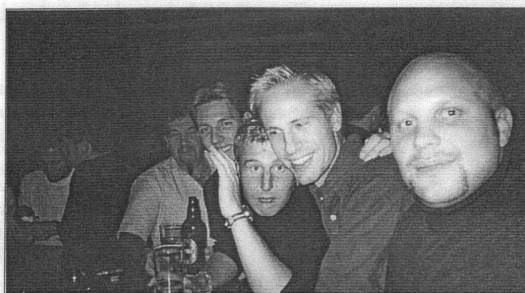

Det vinnande laget är: Bernt Björketun, Stefan Berglund, Lasse Berglund, Tobias Ottosson och Seppo Huhtala

Många samlades innan festen för att gå igenom dagens tävling och diskutera om både det ena och det andra. Själva festen började kl. 19.00 i Härnevi-skolans matsal med mat, musik, lottförsäljning och dans. Maten stod Finnsta-skolans kock för, som tur var. Arrangerande grupps bevandring i köksregionen är ökad. Lottdragningen var lite speciellt detta år eftersom första pris var en heldämpad mountainbike med tillhörande slips och gummimask(???). Detta förnämliga pris vanns utav Börje Hallberg, som lovade att börja cykla till jobbet.....eller? Med anledning av försäljningen i baren så kan man undra om inte policyn börjar ge frukt. Antingen det eller så kan det bero på att många framåt småtimmarna började droppa av, varav de flesta drog vidare till terrassen i Kungsängen, som denna kväll enligt uppgift gjorde all-time-high. Uppgifterna går isär.

Denna återkommande tävling och fest tycker de flesta som är med är en av årets höjdpunkter inom brandkåren. Även om man är den arrangerande gruppen så är det förbaskat skoj. Hoppas att det fortsätter även om stationen i Bro skulle bli en heltidsstation. För övrigt kan säjas att festen avlöpte lugnt och fint med endast ett ingripande av ambulansen som körde en skadad till sjukhus för röntgen och omplåstring. Vi som var med vill med detta tacka Grupp 1 som arrangerade och genomförde tävlingen och festen på ett ypperligt sätt.

Väl mött nästa år
Stefan Berglund

Eftersom ovanstående personer, enligt uppgift, siktats på den numer beryktade lokalen Terrassen i Kungsängen, kan väl dessa knappast omfattas av spekulationerna kring Attundas berömda policy?

De lag som var representerade var Grupp 1, 2, 3 och 4/ veteraner. Grupp 4 fick göra ett kombinationslag tillsammans med veteranerna p.g.a. att de inte hade tillräckligt med folk närvarande. Ambulansen ställde tyvärr inte upp med något lag i år. Kl. 12.00 gick startskottet. Tävlingen igenom var oerhört jämn. Det var kamp ända in till målnöret. Till slut gick Grupp 3 segrande ur striden, tätt följd av grupp 4/vet. (5 meters marginal). Vi från Grupp 3 undrar om inte det är dags att de andra grupperna börjar träna lite, det är lite tjtigt att vinna varje år. Efter segerfoto var det korv och kaffe i friluftsförbundets lokaler. Som brukligt var det även bastu med öl (2 st.) på station innan alla gick hem för att byta om till festklädsel.

Sammandrag av vår fisketräff vid Skysjön

Allas vår fiske guru Olle Carlsson är på väg att med näst intill ruggig precision klara det redan tidigare ställda målet om två varma och två kalla fisketräffar per år. Nedanstående redogörelse gäller årets sista varma träff och redaktören vill här, på Olles vägnar hälsa att möjligheten till fiskeumgänge givetvis också gäller våra pensionärer.

Även i år så hade vi ett K-M i den nu så berömda Skysjön. Det var några entusiaster som deltog och eftersom det är en cup-artad med största fisk som gäller så kan faktiskt vem som helst vinna, vilket även skedde. Flera kända fiskeprofiler saknades bl.a M. Ekstedt, Kaj Albertsen och även Lars Kastlander lyste med sin frånvaro. Årets "rookies" blev Peter Hendriksson tillsammans med Anders "DK" Karlsson som gjorde en hedervärd insats. De flesta fick fisk, och fick man inte fisk så fick man fisk av kamraterna.

1. Olle Carlsson 1,6 kilo.
2. Peter Kilander 1,35 kilo.
3. Peter Bergman 1,34 kilo.

Peter Kilander kommer att bli seedad nästa år!

Hälsningar 137

Vad fan é backdraft?

Eder redaktör har ju som de flesta vet haft förmånen att gå en del utbildningar. Till dessa räknas bl.a. vår egen, alldeles utmärkta rökdykledarutbildning samt förman heltid. En sak som dessa utbildningar har gemensamt är att man på bred front försöker lansera ordet och begreppet "backdraft" Detta ord skall försöka beskriva det där lite otäcka som kan inträffa om vi öppnar dörren till ett brandrum lite för fort. Jag har dock hittills aldrig sett en lärare som känt sig bekväm när han använt ordet och många elever känner också ett visst obehag och löje inför detta engelska ord som så starkt förknippas med en amerikansk dussinaction-film.

Då jag frågat dessa lärare om vi inte istället kunde använda något svenskt ord har jag, vid ett flertal tillfällen, fått till svar att **det finns inte**.

Jag skyller inte detta språkbruk på lärarna på våra skolor. Det finns nämligen en utmärkt bok i ämnet som konsekvent benämner fenomenet som "backdraft", och den kan väl sägas vara vägvisande.

Jag ställer mig däremot mycket tveksam till resonemanget bakom uttalandet; det finns inget svenskt ord. Det är ju nämligen så att det enda svenska ord som inte finns är det svenska ord som alltid har funnits (puh! hängde ni med?). Alla ord är ju självklart påhitade. Jag har mycket svårt att tro att det fanns ett ord för t.ex. tåg innan tåget fanns. Däremot fanns det ett akut behov av att sätta ett ord på en så ny och spännande sak, och det namnet blev tåg. Inte train eller zug, trots att dessa ord troligen fanns före vårat.

Vi kan snegla lite på vårat grannland i söder, Danmark. Där tog man fasta på att det där nya, som vi kallar dator, inte hade något namn på danska. Därför heter dator på danska computer, dataspel heter följaktligen computerspiel, mjukvara software, o.s.v.

När nya prylar och företeelser skapar ett behov av nya ord så är det våran förbannade skyldighet att komma på dem! Och i vårat fall är det väl knappast fråga om något nytt, vi har ju länge vetat att det kan hända saker när vi öppnar en dörr eller ett fönster i ett brandrum. I långa tider har vi inte behövt något namn på det, men när vi väl behöver det så "väljer" vi backdraft. Skitdåligt! Kan vi kalla det baksug? Eller kanske undertändning?

Kroon

Månadens boktips

För att kunna fördjupa oss ytterligare i devisen "det var bättre på gamla stationen" så kan jag denna gång rekommendera boken - Kampen mot elden, släckande brandförsvaret som ger en mycket detaljerad bild av brandkåren förr i världen. Den tar upp ett mycket brett område som t. ex. brandredskap, fordon, stationer, brandbefäl, brandförsvaret utomlands, brandkåren förr och inte minst dem moderna brandkårens

organisationsformer och arbetsmetoder.

Boken innehåller många actionbilder och underhållande bildtexter.

Ulf Jönsson 236

Som till exempel texten till ovanstående bild: Räddning av katter är en ingalunda ovanlig och en utav allmänheten uppskattad arbetsuppgift.

Red

*På samma sätt som nästan var tidning har en avtackning, så har den ock en inkilning. Ännu en gång har vi lyckats "sno" en färdigutbildad brandman.
(se Cäs artikel s.2)*

Jag heter Magnus Gelin, är 30 år och bor i Bålsta tillsammans med min flickvän i en liten 2:a. Jag började som deltidbrandman -92 i Bålsta och jobbade där tills -96 då jag började vid Norrtälje Räddningstjänst. Jag är underskötare och har jobbat på en akutmottagning och en kirurgavdelning som vikarie. Mina fritidsintressen är bla. Mountainbike, segling och golf. Jag tycker det känns väldigt kul att börja här i Attunda och grupp 2 i Sollentuna.

Hej Löpelden!

Grupp två Upplands Väsby testar senaste stegmodellen från Steigfaktori KLBB i Uzbekistan. Steglängden ligger på imponerande åtta, ja ni läste rätt, åtta meter och en stegkorg som rymmer 12 fullt påklädda rökdykare. Som ni ser på bilden är det framdraget och klart inte mindre än tio slangar för pulver, skum, vatten, nyponsoppa, kolsyra och lite annat nyttigt. Än så länge finns den bara i rostrött men med ett par lager stripes på kan den bli hur fin som helst. Hytten rymmer två mycket små brandsoldater utan övrig utrustning. Motorn har imponerande 75 hk som kan pressas upp i behagliga 38 km/h. Korgen kan bara höjas och sänkas vilket kan vara en nackdel men som bot för detta går det att lägga i friläge och rulla fram till önskad position vilket torde lösa problemet. Tack vare den här smidiga lösningen sparar man tid eftersom det inte finns några stödben som behöver fällas ut. Priset på 18 000 kr går att diskutera om vi skulle köpa in flera stycken på samma gång.

Förebyggande frågan

Redaktören har ju förkovrat sig i brandförebyggandets ädla konst och känner sig därför sporrade att väcka lite tankar i ämnet.

I vilka fall är vi i utryckningsstyrkan en del av utrymningen?
Detta borde alla veta eftersom det i stor grad styr våran verksamhet.

Den som först kommer in med rätt svar får följa med undertecknad på brandsyn och se hur det går till!

Kroon

Datorer

Som några kanske redan vet så går kontraktet på våra "firmadatorer" ut den sista oktober. Det pågår som bekant också förhandlingar med Dell om ett nytt personalköp. Ingenting är i skrivande stund klart om pris, modeller eller villkor.

Våra gamla datorer ägs av Attunda och vi kommer följaktligen erbjudas att köpa dem efter kontraktstidens slut. Redaktören har med diverse påtryckningar och lock och pock försökt lura Jan Eliesson på utköpspriset, men med ringa framgång. Det är emellertid klart att Attunda inte skall tjäna något på affären men ej heller förlora på den.

Kroon